

[Anker Jørgensen.]

regering — også vil være udtryk for en erhvervsvenlig politik.

Må jeg omtale et aktuelt eksempel fra Korsør Glasværk. Lige netop i dag konstaterer man i pressen, at Korsør Glasværk har måttet nedlægge en afdeling, hvorved en række kvinder er blevet arbejdsløse. Men en del af disse kvinder har sagt: så må vi omstille os, og så er de taget til København på landtransportarbejderskolen, hvor de nu får en uddannelse som truck- og traktorførere. Jeg tager det som et udtryk for, at ikke alene mændene, men også kvinderne inden for de ikke-faglærtes rækker er indstillet på at udnytte loven, selvfølgelig med henblik på at skaffe sig beskæftigelse, men også, jeg havde nær sagt for at undgå en flytning af arbejdskraft, for at undgå de problemer, der kan være f. eks. med boligspørgsmålet, når man i øvrigt skal til at flytte arbejdskraft. De bliver i et vist omfang på denne arbejdsplads, de kommer blot til noget andet arbejde, og deres uddannelse inden for denne lovs rammer gør det muligt.

Må jeg også nævne en anden ting, som jeg gerne vil bede arbejdsministeren se på. Som bekendt foregår sygemedhjælperuddannelsen på vore hospitaler i arbejdstiden. Der er ikke noget problem på dette område. Derimod er der nogle beskæftigelsesmedhjælpere på hospitaler og andre steder, som ikke kan få lært, hvad de skal lære, fordi det er en væsentligt teoretisk uddannelse; det kan de ikke lære i deres arbejdstid, det skal de lære på særlige kursus. Og hvad byder man dem? Ja, det ligger sådan, at selv om det netop i stor udstrækning er ikke-faglærte, enten det nu er mænd eller kvinder, så kan de ikke komme ind under loven om uddannelse af ikke-faglærte, men man henviser dem til ungdommens uddannelsesfond. Jeg vil gerne bede arbejdsministeren undersøge, eventuelt forhandle med indenrigsministeren for at få undersøgt, hvilke muligheder der er for også at få denne kategori ind under denne lov.

Vi drøfter også under dette punkt, på dagsordenen en ændring i loven om beskæftigelse og uddannelse af unge og også en enkelt paragraf i loven om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring. Det drejer sig om en ophævelse af de særlige beføjelser, der er tillagt de offentlige anvisningskon-

torer med hensyn til at kunne henvise langvarigt arbejdsløse unge imellem 18 og 25 år til f. eks. de arbejdstekniske ungdomsskoler. Det er jo et levn fra en tid, hvor den slags måske var rigtig politik, men man har altså nu erkendt, at det er en overflødig bestemmelse, og at de problemer, der kan være i den forbindelse, nu kan løses inden for rammerne af den almindelige lov om uddannelse af ikke-faglærte arbejdere. Bestemmelserne om, at sådanne unge mennesker kan henvises til den slags kursus, og at man, hvis de ikke vil, kan fratage dem understøttelsen, vil vi nok ganske fredeligt slette i dag, og der vil såmænd ikke være nogen larm om det. Men det er en af den slags bestemmelser, hvis ophævelse på et tidligere tidspunkt kunne have givet anledning til, hvad jeg vil kalde borgerskabets forargelse. Udviklingen har imidlertid vist, at bestemmelserne er overflødige, og jeg vil da gerne takke arbejdsministeren, fordi han følger den tidligere arbejdsminister også på dette felt.

Idet jeg i øvrigt fastholder, at en fortsat udbygning af uddannelsen for ikke-faglærte er noget meget vigtigt, og at regeringen må bidrage til at skaffe de nødvendige midler dertil, giver jeg tilsagn om, at vi sagligt vil drøfte lovforslagene i det udvalg, som vil blive nedsat.

Knud Bro: Jeg vil også gerne udtale påskønnelse af det arbejde, der er gjort inden for området af de to lovforslag, som vi her behandler.

Det er jo rigtigt, at disse lovforslag i allerhøjeste grad drejer sig om et af vort samfunds moderne slagord: mobiliteten eller bevægeligheden, muligheden for at tilpasse sig en ændret struktur på arbejdsmarkedet. Men det stikker vel også dybere, og der er måske mere vingefang over denne lovgivning, end omfanget af den skulle fortælle os. Det er jo nemlig også et spørgsmål om at prøve på at undgå det, som måske er eller vil blive, hvis vi ikke tager os af det, industrisamfundets pris, at nogle ikke vil kunne tilpasse sig, nogle vil ikke kunne følge med, nogle vil ikke mere evne at betjene maskinerne, at styre maskinerne.

Det er overordentlig vigtigt for os, at vi her har en lovgivning med et perspektiv i, der fortæller noget om, at det, der bliver